

Балансиране на рискове и очаквания
Стъпка „Предприемане на действие“
в образователния подход

Подходящ за всички видове
увреждания

Описание на дейността стъпка по стъпка

Когато планирате дейност, включваща лице с увреждане, винаги обмисляйте следните въпроси:

Всички дейности, организирани с участници с увреждания, трябва да бъдат балансирани между:

Безопасност и учене, независимост и избор

Преди да започнем с управлението на риска, трябва да изясним разликата между опасност и риск.

Опасността е нещо, което може да причини вреда, напр. ток, шум, счупена бутилка оставена в коридора и др.

Рискът е шансът всяка опасност действително да нарани някого.

Петте стъпки за оценка на рисковете включват:

1. Идентифицирайте опасностите
2. Решете кой може да бъде наранен и как
3. Оценете рисковете и решете какви предпазни мерки можете да вземете
4. Запишете констатациите си и ги приложете
5. Прегледайте оценката си и я актуализирайте, ако е необходимо

След това трябва да определим кой може да бъде наранен и как.

Идентифицирайте групи от хора, които могат да бъдат наранени:

- Деца със зрително увреждане
- Персонал
- Родители/болногледачи
- Всеки със специфични нужди (напр. ползватели на инвалидни колички)
- Как идентифицираните от вас рискове могат да им повлияят?

На следващо място, вие като организатори на такива дейности трябва да оцените риска, каква е вероятността някой да бъде наранен от опасността и колко тежка може да бъде вредата. Рискът се записва като ниско, средно или високо ниво. Срещу всеки риск помислете какво бихте могли да направите, за да го спрете и решете какво можете да направите, за да предотвратите това:

- Можете ли да елиминирате риска напълно?
- Можете ли да направите нещо по-малко рисковано?

- Можете ли да контролирате рисковете?
- Можете ли да спрете достъпа до опасността?
- Можете ли да направите нещо (напр. да носите специално облекло), за да сведете до минимум риска?

Наистина е важно да запишете констатациите си, да запишете списъка си с рискове, дали са високи/средни/ниски и какво ще направите за тях. Не на последно място, уверете се, че правите това, което казвате, че ще направите.

Имайки предвид, че обстоятелствата се променят, трябва да прегледате оценката си на риска и да проверите дали тя все още отговаря на реалността, пред която сте изправени.

Мислейки за другата страна на баланса, който търсим да постигнем, въпреки евентуалните рискове, вие трябва да положите усилия и да подкрепите групите от млади хора да реализират планираните дейности, защото така те ще учат, ще растат, ще постигнат самостоятелност. Следователно трябва също да помислите как можете да подкрепите индивид (или група) да предприеме успешно дадена дейност.

- Има ли нужда от обучение? (трябва ли да обучите фасилитаторите или самите участници)
- Има ли нужда от подкрепа? (имате ли нужда от повече съ-фасилитатори или специализирани придружители, подпомагащи процеса и участниците, когато и ако е необходимо)

Някои рискове, свързани с учебния процес, когато в дейностите участва участник с увредено зрение:

- Риск те да бъдат пасивни
- Риск те да получават по-малко информация от другите участници
- Риск знанията, които младият човек получава от припокриващи се източници на информация, не са достатъчно консолидирани
- Риск решенията, които младият човек взема, да се базират на по-малко факти
- Риск от по-ниско качество на информацията
- Възможност за изкривена представа за света
- По-трудно случайно обучение

- Необходимост от специални интервенции за гарантиране на богата гама от практически опит

Връзки към други ресурси

Управление на рисковете и оценка на рисковете при работа:

<https://www.hse.gov.uk/simple-health-safety/risk/steps-needed-to-manage-risk.htm>